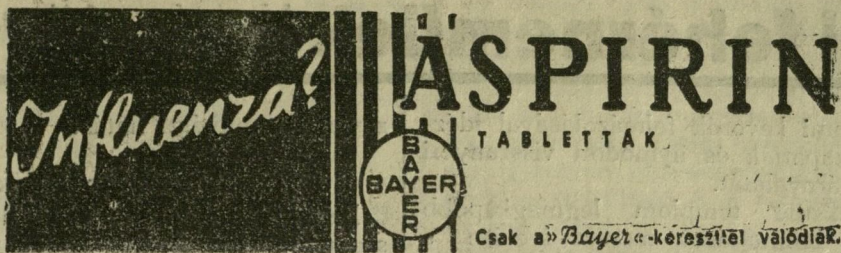

Tatarozásra szorulnak az iskola-épületek...

(Adélmagyarország munkatársától.) Tóth Béla dr. városi tisztii főorvos a közönség megnyugtatóására naponta jelentést ad ki az influenzáról. Szombati jelentésében a főorvos ismételtén megállapítja, hogy az influenza lényegesen csökkent, újabb szövödményes eset nem fordult elő.

Érdekes megállapítása a városi tisztii főorvosnak, hogy az iskola-épületek tatarozásra szorulnak.

mert az elhanyagolt iskolákban több a beteg. A főorvos illetékes helyen előterjesztést tesz az iskolai épületek sürgős kijavítására.

jezték a rendház építését is, amely nagyrészen gyönyörűen elkészült már. Ezenkívül a szerzetesek átvették a felsővárosi plébánia ügyeinek adminisztrálását is.

Érdekes, hogy az 1739 előtt Szegeden élt minoriták a Szent György-iskola helyén állott régi templomban teljesítették vallásos missziójukat, azonban azt a templomot nem ők építették. A tiszta barokk-stilben épült minorita templom építési munkálatait 1747-ben kezdték meg és husz év alatt fejezték be. A templom átvészelte az árvizet, amely inkább alapzati strukturájában okozott kárt és most, a szegedi minorita rend kétszázéves fordulója alkalmából hozzáfognak a renoválásához.

A renoválási munkálatok a jövő hónap közepén indulnak meg — mondotta P. Merényi Vince, a szegedi minoriták házfőnöke, aki szívélyesen végigkálauzolt a rendház kétszázéves folyosóin és a sekrestyében, valamint a templomban magyarázattal szolgált a renoválási munka méreteivel és kivitelével kapcsolatban.

A templom nagyszabású renoválása

A sekrestye műtörténeti érdekessége az a gyönyörű, faragásokkal diszitett berendezés, amely a helyiség egyik falát teljesen eltakarja. A sekrestyeberendezés — szekrények, középen szentségházzal és két oldalt gyóntatószékkel, — egykoru a rendház és a templom felépítésével. Empirstilusban készült és olyan jó állapotban van, hogy csak lényegtelen javításra szorul.

A templom belsejét egészen átfestik, az aranyozást is megújítják és a főoltár stukkóinak sötét színét, amit nem bevonással,

Kétszáz éve telepedtek le Szegeden a minoriták

A szentéletű Kelemen Didák tartományi főnök alapította meg a szegedi minorita rendházat. Restaurálják a felsővárosi templomot

(A Délmagyarország munkatársától.) Századfordulót ünnepel az idén a szegedi minorita rendház. Kétszáz éve annak, hogy a szentéletű Kelemen Didák atya ide telepítette a „kicsiny testvéreket“, akik az elmúlt két évszázad alatt a keresztény kultúra terjesztői s a szentferenci morál ékesszavu hirdetői voltak.

A minorita rendház ódon, boltíves folyosóin áhítatos csend honol s a plébániahivatalban, ahol már kétszáz esztendeje öröknek a minorita atyák a felsővárosi katólikusság lelki élete fölött, előkerül egy foszladozó táblájú, érdekes, régi könyv, amelyből megtudjuk a rend idetelepítésének történetét.

Knaisz Mihály miskolci minorita atya 1803-ban megjelent tartományi kronológiájában a következő adatokat olvassuk a szegedi rendház megalapításával kapcsolatban:

P. Kelemen Didák, a minorita rend egykori provinciálisa, aki szentség hírében hunyt el s akinek épségben maradt teste ott pihen a miskolci templom kriptájában, 1727-ben gondolt először arra, hogy Szegeden, ahol addig is működtek már minoriták, rendházat alapítson. P. Kelemen Didák, az árpádházi Szent Erzsébetről elnevezett konventuális rend tartományi főnöke Szeged szabad királyi várostól házat és hozzátartozó telket kapott. A királyi helytartó tanács intézkedésére a következő évben a már Szegeden megtelepedett minorita atváknek vissza kellett vonulniok eredeti rendházukba, egy atya kivételével. A visszamaradt minorita szerzetes neve Vajda Achilles volt és missziója az volt, hogy a szegedi sőt hivatalnokok lelki szükségleteit mint káplán szolgálta.

A szegedi rendház alapítása

Vajda Achilles minorita káplán 1739-ig a magisztrátus által adományozott házban lakott s erre az időre esik a törökök rövid birtokbavétele is, amely körülményről bővebben nem emlékezik meg Knaisz Mihály könyve. A török hódoltság ez idején a Bánátról, Belgrádból és az ország más részeiből kiűzött minorita atvák mind Szegeden húzódtak meg és 1739-ben telepedtek itt meg végleg, bár egyelőre még nem nyertek állandó letelepülési engedélyt.

Szorgos munka indult meg az irányban, hogy az állandó letelepülésre vonatkozó engedélyt megszerezzék, ami nem volt könnyű dolog, mert királyi beleegyezésre volt szükség. Különböző okok közrejátssza folytán a királyi jóváhagyás három évig késlekedett és csak 1742 július 27-én nyerték el a letelepülési engedélyt. Knaisz atya köny-

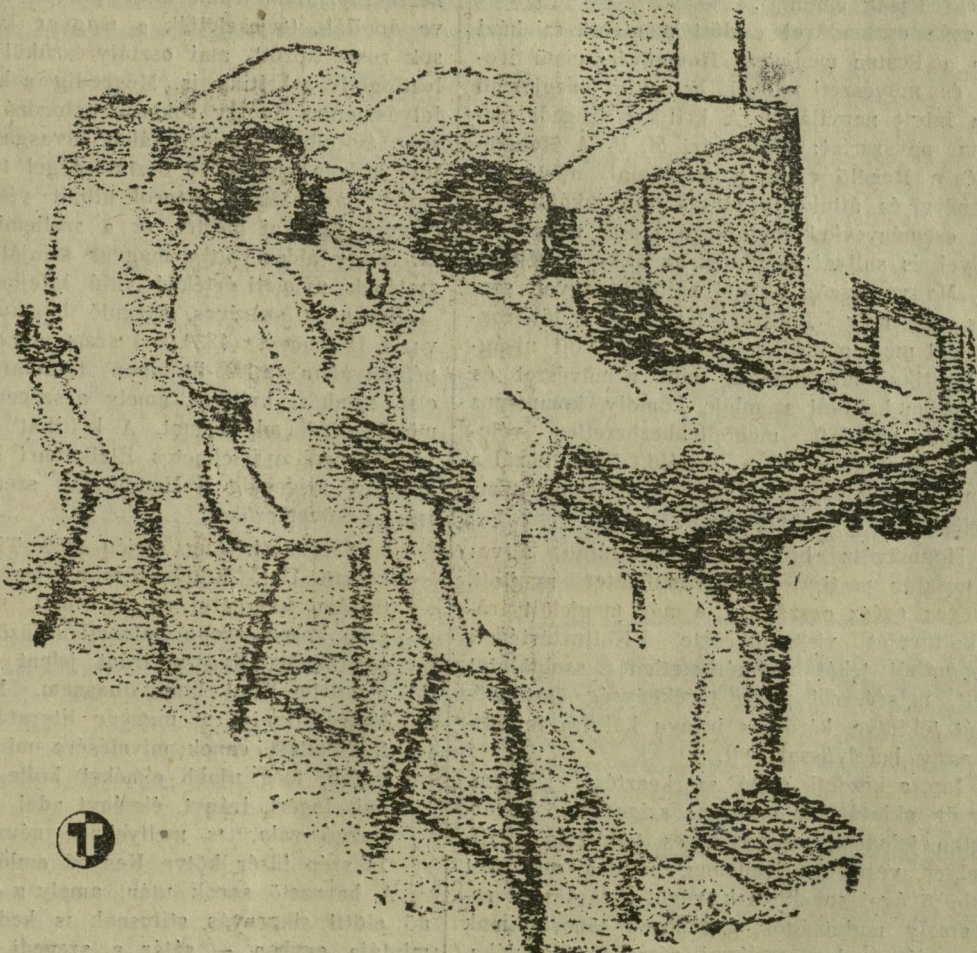
vében erről azt írja, hogy „az engedély királyi diplomában lett lefektetve, könyv formájában, vörösbársony fedőlappal, amelyen arany mezőben fekszik a pecsét“.

Sajnos, az értékes királyi kézirat eltűnt, bár a minorita rend könyvtárosa szorgalmasan kutatják, eddig még nem sikerült ráakadni. A „királyi diploma“ így kezdődik: „Mi Mária Terézia“... Knaisz páter tanúsága szerint, tehát Mária Terézia adta meg a letelepülési engedélyt a szegedi minorita rend számára.

Fölepül a barokkstilű templom

„A fentemlített konventuális minorita atyák, akik Szeged királyi városba jöttek, szerény rezidenciát, de a kegyes hivek adományából és bőkezűségéből nagyszerű templomot alapítottak“.

Igy folytatja Páter Knaisz Mihály feljegyzéseit, amelyekből kiderül még, hogy befe-

Hatvanszoros ellenőrzés biztosítja a Tungram Kryptonlámpa tökéletes fényét.